

Världsservicestyrelsen av förtroendemän, bulletin nr 20
World Service Board of Trustees Bulletin #20

Frihet från fördomar, del 1 och 2

Följande är inte ett policyuttalande från världsservicestyrelsen av förtroendemän. Det skrevs 1991 och är endast avsett att stimulera tankar och diskussioner om ämnet fördomar och hur de påverkar Anonyma Narkomaner. WSB:s kommitté för yttre angelägenheter (WSB External Affairs Committee)

”Det enda villkoret för medlemskap är en önskan att sluta använda”, eller hur? Det är vad som sägs i vår tredje tradition. Men i en del NA-grupper verkar det nästan som om ytterligare några villkor för medlemskap har lagts till. Även om det inte sägs högt, är intrycket man får av sådana grupper detta: ”Du måste komma från samma ras- eller etniska eller sociala eller ekonomiska eller utbildnings- eller sexuella bakgrund som vi gör för att bli accepterad här. Det är inte tillräckligt att bara ha en önskan att sluta använda.”

I juli höll världsservicekonferensen en *workshop* i Arlington, Virginia. En panel fokuserade en del av sin diskussion på ämnet fördomar i Anonyma Narkomaner. Deltagarna ansåg att diskussionen borde hållits för länge sedan och att vi som gemenskap skulle börja utforska sätt att ”höja vår medvetenhet” och sålunda börja förändra våra attityder och beteenden. Syftet med denna artikel är att börja höja vår medvetenhet om hur vi behandlar varandra så att varje beroende som söker tillfrisknande, till sist ”oavsett ålder, ras, sexuell identitet, tro, religion eller avsaknad av religion” kan finna det hon/han söker bland oss.

Medvetenhet

Vi kan inte börja förändras om vi inte är medvetna om att det finns ett behov av förändring. Som beroende avspeglar vi det samhälle vi kommer ifrån. Vi tar med oss vår rasism, våra klassfördomar, könsfördomar och alla andra fördomar vi har till tillfrisknandet. Vi accepterar oacceptabelt uppträdande, hos oss själva och hos andra, därför att ”det är så det alltid har varit”. Vi lider alla, i större eller mindre utsträckning, av detta slags tänkande: så är det i den värld vi vuxit upp.

Vad kan vi göra? Att förneka vårt hyckleri tillåter oss bara att fortsätta med gammalt tänkande och beteende. Men när vi erkänner att vi diskriminerar kan vi börja ta itu med detta tänkande och beteende med tillfrisknandets redskap.

I NA får vi höra att vi ska ”komma hit och säga som det är”. När beroende hör andra beroende dela med sig av sin smärta och sin rädsla, händer något underbart. Öppna diskussioner på våra möten kan vara mycket viktiga i att hjälpa oss att se hur fördomar påverkar vår förmåga att tillfriskna, och vår förmåga att föra vidare budskapet till andra. Att till exempel välja ”Frihet från fördomar” som tema för möten kan kasta ljus över de defekter vi gömmer för varandra, och ibland till och med för oss själva.

Sponsorskap är ett annat redskap som kan användas. Vad skulle inträffa om vi alla gjorde en miniinventering av oss själva, en inventering med fokus på fördomar, deras

inverkan på våra liv och deras effekt på gemenskapens liv? Och vad skulle hända om varje NA-medlem talade med sin sponsor om sina rädslor för människor från annan bakgrund eller livsstil? När helst vi arbetar med stegen med ett öppet sinne och hjärta börjar läkande äga rum.

Till handling

När vi utan bortförklaringar kan acceptera att vi förvisso hycklar, är vi redo att gå till handling. Miraklet börjar när vi accepterar att vi som individer och som en gemenskap, ofta inte lever upp till våra egna principer. Ja, det är så vi är idag — och ja, idag behöver vi förändras. I det här sammanhanget betyder acceptans inte: ”Jaha, det är så det är”. Acceptans innebär att ta ansvar för oss själva och söka modet att förändras.

Vid *workshopen* i Arlington delade enskilda medlemmar med sig om sin egen erfarenhet av fördomar — inte bara om hur de hade känt deras grymma sveda, utan också hur de tillfogat andra denna sveda. Människor talade om att inte bli kramade därför att de var svarta, att folk undvikt dem på grund av deras användande av väsentlig, ordinerad medicin, undvikit medlemmar som har handikapp, varit rädda för människor från olika utbildningsnivåer, undvikt alla med annan sexuell inriktning än sin egen. En del av detta hämmade deras eget tillfrisknande, en del hämmade deras roll i att stödja andras tillfrisknande, allt sammantaget fick dem att lida. De erkände det och de bad oss alla, som gemenskap, att hjälpa dem att förändras.

Ja, det är sant, vi kommer från ett fördomsfullt samhälle. Det betyder emellertid inte att vi för alltid måste förbli bundna av fördomar. NA:s program erbjuder frihet, inte bara från drogberoende, utan från de försåtliga karaktärsdefekter som avhåller oss från att leva fullödiga, hälsosamma, lyckliga liv. Genom att arbeta med stegen kan vi höja oss över våra brister. När vi gör det, kan vi utgöra ett exempel för varandra och för andra i våra samhällen, på vad andligt tillfrisknande handlar om.

Hur kan du ”komma hit och säga som det är” om fördomar i NA? Du kan:

- 1 Ta upp temat på ett temamöte.
- 2 Kontakta den regionala konventskommittén och be den hålla en *workshop* om fördomar vid nästa konvent.
- 3 Be dina distrikts- och regionskommittéer att beakta om fördomar påverkar någon service de utför.
- 4 Tala med din sponsor om hur fördomar — dina och andras — påverkar dig och ditt tillfrisknande. Tala också med dem du är sponsor till.
- 5 Om din grupp utför en årlig inventering, be att ”fördomar” är ett av de ämnen som granskas.

Fördomar i NA skadar hela gemenskapen, från den äldsta veteranen till den nyaste nykomlingen. Som medlemmar av en gemenskap baserad på andliga principer, kan och får vi inte nöja oss med någonting mindre än frihet från fördomar.

Frihet från fördomar del 2.

Även om vi kanske inte har tillräckligt med tid på detta års konferensmöte [1992] att göra mer än tillåta en öppen diskussion om denna och andra frågor, hoppas förtroendemannastyrelsen att dessa punkter kommer att stimulera till dialog och att diskussionerna kommer att fortsätta under året vid gemenskapens forum. Som styrelse

har vi åtagit oss att främja dessa diskussioner för att hjälpa oss, som gemenskap, att finna lösningar. Följande är de föreslagna diskussionspunkterna:

Hur kan konferensen och dess deltagare effektivt rikta sig till frågan om fördomar inom vår gemenskap och sätta kursen mot frihet från fördomar?

Diskutera utmaningarna som möter en andlig gemenskap som existerar inom kulturer och samhällen som är tungt belastade med fördomar.

Vad kan var och en av oss, som NA-medlemmar, sponsorer, medlemmar av hemmagrupper och ledare vid konferensen, bidra med för att fullgöra orden i vårt Lilla vita häfte: "Vem som helst kan ansluta sig till oss, oavsett ålder, ras, sexuell identitet, tro, religion eller avsaknad av religion"?

Enighet, inte enhetlighet, är avgörande för NA:s tillväxt. Allteftersom vi tillfrisknar, framträder vi som vackra, särskilda, unika Guds barn. Hur kan vi, som konferens, föregå med gott exempel genom att nära enighet medan vi uppmuntrar den magnifika mångfald som uppvisas i Anonyma Narkomaner över hela världen?

Hur välkomnar vi nykomlingar som kanske inte motsvarar den bild vi har av en beroende i vår speciella NA-gemenskap? Vi kommer inte att behöva odla vår tolerans om vi först lär oss att tillämpa principerna acceptans, kärlek och medkänsla.

Hur är det med OI- och SI-ansträngningarna? Arbetar våra gemenskaper för att nå alla slags beroende från alla levnadsbakgrunder? Vilka är inte här?

Hur handskas vi som gemenskap och som individer med de inneboende fördomarna i vår gemenskap och i våra egna hjärtan?

Vi behöver specifikt uppmuntra diskussion om fördomar inom NA som de har påverkat och påverkar följande: gay & lesbiska beroende, spansktalande beroende, asiatiska beroende, kvinnor som är beroende, "äldre" beroende, svarta beroende, handikappade beroende, överviktiga beroende, professionella som är beroende, språkskillnader, religionsskillnader, beroende som är agnostiker/ateister, "vem som helst som är olik oss".

Detta är bara en början, men allt börjar med ett första steg, eller hur?